

TRKA ŽIVOTA

Informacije o produkciji

Dvostruki dobitnik Oscara RON HAUARD (*A Beautiful Mind*, *Frost/Nixon*) i dvostruko nominovani scenarista PITER MORGAN (*Frost/Nixon*, *The Queen*) ponovo sarađuju na filmu TRKA ŽIVOTA, spektakularnoj rekreaciji nemilosrdnog i legendarnog suparništva iz sveta Formule 1, 1970-ih godina, između talentovanog engleskog plejboja Džejsma Hanta (CHRIS HEMSWORTH *The Avengers*, *Thor*) i njegovog disciplinovanog austrijskog konkurenta Nikija Laude (DANIEL BRÜHL *IngLOURIOUS Bastards*, *The Bourne Ultimatum*).

Smešten u seksi i glamurozno zlatno doba trka, *Trka života* prikazuje istinitu priču o harizmatičnom Hantu i briljantnom Laudi, dvojici najvećih rivala koje je svet sporta ikada video. Uvodi nas u njihove privatne živote, sukobe izvan i na trkačkoj stazi. *Trka života* prati dvojicu vozača dok dolaze do ivica psihičke i fizičke izdržljivosti, gde prečica do pobeđe ne postoji, a greške se ne praštaju.

U ovoj epskoj akcionoj drami OLIVIJA VAJLD (*TRON: Legacy*) i ALEKSANDRA MARIJA LARA (*The Reader*) tumače uloge Suzi Miler i Marlene Laude, životne ljubavi Džejsma i Nikija, koje su sa strepnjom pratile kako jure u moguću smrt.

Producenti *Trke života* su ENDRU ITON (*A Mighty Heart*, *The Killer Inside Me*), ERIK FELNER (*Les Misérables*, *Tinker Tailor Soldier Spy*), BRAJAN OLIVER (*Black Swan*, *The Ides of March*), PITER MORGAN, dobitnik Oscara BRAJAN GREJZER (*Apollo 13*, *A Beautiful Mind*) i RON HAUARD. Film su sufinansirali „Cross Creek Pictures“ i „Exclusive Media“, a produciran je u saradnji sa „Revolution Films“ i „Imagine Entertainment“.

Hauard je okupio zvezdanu ekipu i iza kamere koja uključuje Oskarom ovenčanog snimatelja ENTONIJA DODA MANTLA (*Slumdog Millionaire*, *The Last King of Scotland*), scenografa MARKA DIGBIJA (*Slumdog Millionaire*, *28 Days Later*), Oskarovce za montažu DENA HENLIJA i MAJKA HILA (*Apollo 13*, *A Beautiful Mind*), kostimografa DŽULIJANA DEJA (*Nowhere Boy*, *Salmon Fishing in the Yemen*) i kompozitora HANSA ZIMERA (*The Lion King*, *The Dark Knight Rises*), isto tako dobitnika Oscara.

Izvršni producenti filma su GAJ IST (*The Woman in Black*, *The Ides of March*), NAJDŽEL SINKLER (*The Ides of March*, *End of Watch*), TOBIN ARMBREST (*End of Watch*, *The Woman in Black*), TIM BEVAN (*Les Misérables*, *Tinker Tailor Soldier Spy*), TAJLER TOMPSON (*Black Swan*, *The Woman in Black*) i TOD HALOVEL (*Apollo 13*, *Frost/Nixon*). „Universal Pictures“ je distributer filma u Sjedinjenim Američkim Državama.

Trka života je snimana na lokacijama u Velikoj Britaniji, Nemačkoj, i Austriji.

PRE PRODUKCIJE

Početak suparništva:

Put do svetskog prvenstva 1976

1975. godine, austrijski trkač Niki Lauda osvojio je svetsku titulu Formule 1 (poznate kao F1) u Ferarijevom automobilu, čime je okončana sedmogodišnja vladavina Forda. Laudin dolazak na vrh dramatične 1976. okosnica je ove priče.

Neverovatna sezona 1976.

Početak trkačke sezone 1976. nije ukazivao na neverovatnu dramu koja će se razviti između dva najveća vozačka konkurenta. Branilac titule, Lauda, osvojio je šest pobeda u prvih devet sezonskih trka za Ferrari, kao i glavne nagrade u Brazilu, Južnoj Africi, Belgiji, Monaku, i Velikoj Britaniji. Kao drugoplasirani zaseo je na pobjednički presto na Grand Priju u Španiji i SAD-u, i završio treći u Švedskoj.

U sredini sezone (osam trka), Lauda i Ferrari su imali naizgled nepremostivo vođstvo u bodovima, čak dvostruko više od najbližeg takmičara. Dok je Lauda dominirao, Džejms Hant – koji će na kraju postati njegov najveći konkurent – uglavnom se mučio. U svojoj prvoj godini sa Meklarenom nije uspeo da završi četiri od šest trka sezone.

I kad je pobeđivao, Hanta je pratila kontroverza. Iako je u Španiji pobedio Laudu pred ciljem u četvrtoj trci sezone, bio je diskvalifikovan nakon trke – jer su sudije proglasile njegov Marlboro Meklaren Ford M23 previše širokim. Meklaren se žalio na odluku, smatrajući da je do toga došlo jer su se gume proširile tokom trke. Na kraju su pobedili, ali tek nakon dva meseca pregovora, Hant je dobio nazad te bodove.

Hant je takođe bio pobjednik Velike Nagrade Francuske (osme trke), kad je Lauda morao da se povuče zbog problema s motorom. U tom trenutku je to bila jedina trka koju Austrijanac nije uspeo da završi.

Nakon trijumfalne pobjede u Francuskoj, Hant je postao pravi heroj i takmičio se na britanskoj VN. U toj trci, Lauda je odmah preuzeo vođstvo, ali je u poslednjih 15 minuta iskusio probleme s menjačem, zahvaljujući čemu se Hant probio u vođstvo, što je domaću publiku u potpunosti izbezumilo. Hant je na kraju uspeo da pobedi, a Lauda je zadržao drugo mesto.

Međutim, Hant je opet morao da se suoči s kontroverzom, jer su trku u Engleskoj morali dvaput da počinju, nakon sudara Regaconija, Hanta i Lafita. Iako su ostali vozači uspjeli sigurno da prođu mesto nesreće, zbog krhotina na stazi morali su sve da zaustave i ponovo počnu trku.

Hant je uskočio u rezervni bolid, kao i Lafit i Regaconi koji su, međutim, bili primorani da odustanu. Nakon trke, Ferrari i još dva tima su se žalili na pobjedu Hanta u rezervnom vozilu. Meklaren je insistirao, s obzirom na to da nijedan krug nije bio završen pre drugog početka trke, da pravila za takav slučaj ne mogu da se primene. Upravno telo Formule 1 je odobrilo žalbu, oduzelo pobjedu Hantu i dodelilo prvo mesto Laudi.

Pre desete trke sezone u Nemačkoj, Hant se malo približio Laudi po bodovima, ali još uvek je zaostajao 23 boda, a preostalo je samo sedam trka. Činilo se kao da će Lauda sigurno pobediti i osvojiti, drugi put zaredom, celu sezonu.

Sve se to promenilo u Nemačkoj.

Blizak susret sa smrću

Iako je F1 u '60-ih započela da uvodi sve bolje mere sigurnosti, tehnološki napredak je omogućio vozilima da voze sve brže. U prvih 56 godina ovog sporta gotovo tri vozača godišnje je gubilo svoj život. Od 1967. do 1975. godine ukupno 13 vozača Formule 1 poginulo je tokom trka.

Nijedan zavoj na stazi nije bilo tako zloglasan kao „Nordschleife“ (severna petlja) u Nirburgringu, u Nemačkoj, kojem je legenda F1, Džeki Stjuart, dao nadimak „zeleni pakao“. Nalazi se u Ajfel planinama nekih 70 kilometra južno od Kelna i često je vlažan i maglovit. Različiti vremenski uslovi na različitim delovima staze nisu neuobičajeni, a 22,8 kilometra duga staza ima neverovatnih 177 zavoja.

Lauda, jedan od najvećih zagovornika sigurnosti vozača, oštro se suprotstavljao vožnji po Nirburgringu. Na sastanku vozača u proleće 1976. Lauda je predložio vozačima da bojkotuju tu stazu, ali njegov predlog je odbijen. Usprkos svojoj zabrinutosti bio je drugoplasiran, nakon Hanta. Na jutro trke (1. avgusta 1976.) prognozirali su promenljivo vreme. Nešto pre same trke počela je da pada kiša i većina timova se prebacila na gume za mokre staze – što se kasnije pokazalo kao velika strateška greška jer je kiša uskoro prestala, a vetar je osušio stazu.

Lauda je imao loš početak i brzo je zaostao. Promenio je gume – i to je poslednje čega se sjeća. Kad se približio jednom od zavoja, na njegovom Ferrariju je pukla spona. Bolid se odbio od ograde, poleteo iznad staze i zatim zabio u nju. Prvi naišli vozač je uspeo da ga zaobide, ali sledeći se zabio u njegov bolid koji je planuo, a zatim su naleteli na njega i bolidi Lungera i Ertla. Nekoliko

vozača je zajedno uspelo da izvuče Laudu iz zapaljenog vozila, ali ne pre nego što je pretrpeo stravične opekotine.

Laudu su prevezli helikopterom u Manhajm gde se šest doktora i 34 medicinske sestre trudilo da spase njegov život. Pretrpeo je opekotine trećeg stepena na glavi i zglobovima, imao je nekoliko slomljenih rebara, slomljenu ključnu kost i jagodice. Ali veća opasnost za njegov život bila su oštećena pluća zbog udisanja otrovnih gasova.

Iako je Hant osvojio Veliku Nagradu Nemačke, sve novine su sledećeg dana pratile šta se događa s Laudom i da li će preživeti. Četiri dana se borio za svoj život.

Nije se predao. Gotovo slep, usmerio se na glasove u svojoj okolini da bi ostao svestan. Nakon što se oporavio, odmah je počeo da planira kako će se vratiti u svoj bolid – iste sezone. Uz pomoć terapeuta vežbao je 12 sati dnevno. Najveće probleme su mu zadavale površinske povrede, jer je osim velikih opekotina na licu izgubio i oba očna kapka, koja su kasnije rekonstruisana operacijom.

Hant napreduje, Lauda se vraća u akciju

Dok se Lauda oporavljao, Hant se bacio na osvajanje bodova i trka. Činilo se da će osvojiti Svetsko prvenstvo. A onda su čuli neverovatne vesti: Lauda će se vratiti u trku u Italiji, samo šest nedelja nakon nesreće u kojoj je gotovo izgubio život. U Italiji je uspeo da osvoji četvrto mesto i dodatne bodove, čime je povećao vođstvo nad Hantom koji se jedva kvalifikovao i nije uspeo da završi trku.

Hant se vratio u trku kad je osvojio Velike Nagrade Kanade i SAD-a, dok je Lauda tamo osvojio osmo i treće mesto. U međuvremenu je FIA (Fédération Internationale de l'Automobile) oduzela Hantu pobedu na VN Engleske. Lauda je u tom trenutku imao prednost od tri boda nad Hantom, 68:65, a bila je ostala samo još jedna trka u sezoni, Velika Nagrada Japana.

Iako je Hant zaostajao iza Laude, ovaj mladi Britanac je postao nova zvezda Formule 1. Iako je Lauda osvojio četiri od *prvih* šest trka, Hant je bio pobednik četiri od *poslednjih* šest trka.

U Japanu su se Hant i Lauda kvalifikovali kao drugi i treći iza Marija Andretija. Lauda se brinuo o vremenu, jer je znao da se Hantov bolid bolje drži staze u mokrim uslovima, a brinuo se i zbog svojih očiju i smanjene vidljivosti zbog kiše.

Najveći Laudini strahovi su se obistinili kad je kiša padala celu noć, a sledećeg dana se spustila magla i još više je padala kiša. Hant i Lauda su zajedno tražili od organizatora da odlože trku. Niko ih nije poslušao. Početak trke je bio malo pomeren, ali ostalo je sve išlo po rasporedu.

Hant je brzo prešao u vođstvo, a Lauda je odustao nakon dva kruga. „Previše je opasno,“ rekao je Austrijanac.

Hant je vodio 61 od 73 kruga i osvojio treće mesto iza Andretija i Patrika Depajea. Hant je osvojio četiri boda, što je bilo dovoljno da preotme Laudi titulu prvaka – za jedan *jedini* bod.

Titula je u potpunosti iznenadila Hanta koji nije bio siguran koje je mesto osvojio sve dok se nije zaustavio. „Mislim da je Niki bio izuzetno hrabar zato što je odlučio da odustane. Mislim da trka nije trebalo da se održi u tim uslovima. Nikijeva odluka je bila u potpunosti opravdana. S obzirom na nesreću u Nirburgringu, ko ne bi isto postupio?“.

Lauda je odmah napustio stazu, jer nije hteo da se suoči s medijskom olujom za koju je znao da će uslediti. Godinama kasnije je rekao da nikad nije zažalio zbog svoje odluke: „Danas drugačije gledam na to Svetsko prvenstvo, iako nikad nisam prebacivao sebi. Da sam u tom trenutku bio manje napet, da sam odlučio da polako napredujem i osvojim tih nekoliko bodova potrebnih za titulu imao bih četiri titule prvaka, a ne tri. Ali, iskreno, uopšte mi nije stalo do toga.“

Kraj jedne ere

Lauda je na kraju za Ferarija osvojio još jedno prvenstvo 1977. godine, ali 1976. zauvek će ostati u pamćenju obožavalaca. Kasnije je prešao u Meklaren i osvojio svoju treću titulu 1984. Nakon sezone 1985. godine povukao se iz trkanja.

Zbog teških opekotina glave koje je pretrpeo te 1976. u Nemačkoj, Lauda je zadobio velike ožiljke, izgubio je većinu desnog uha i kosu na desnoj strani glave, obrve i očne kapke. Estetskim zahvatom su mu rekonstruisani kapci, ali nikad nije dobio želju za dodatne operacije. Nakon nesreće počeo je da nosi kapu da bi sakrio ožiljke na glavi. Autor pet knjiga, Lauda je bio vlasnik avio-kompanije „Lauda Air“ pre nego što ju je prodao „Austrian Airline“-u u decembru 2000. godine.

Hantova dramatična borba s Laudom donela mu je jedinu titulu prvaka. Nakon 1979. godine Hant se povukao i mnogo godina radio kao komentator za Bi-Bi-Si Sports. Takođe je bio savetnik mnogim mladim vozačima. Umro je od srčanog napada 1993. godine kad je imao 45 godina.

O PRODUKCIJI

Vitezovi ponovno jašu

Trka života u razvoju

Britanski scenarista Peter Morgan je verovao da su suparništvo Laude i Hanta i njihove uzbuđljive bitke tokom 1976. sezone Formule 1 priča koja treba da bude ispričana i na velikom ekranu, a ne samo na stranicama sportskih novina i časopisa.

Morgan je poznati majstor pisanja scenarija na teme savremene istorije, kao što su filmovi *The Last King of Scotland*, *The Queen*, *Frost/Nixon* i mnogi drugi. Obratio se Laudi kojem se svidela ideja i koji mu je pomogao mnogim savetima kod pisanja scenarija. Morgan je pokazao scenario producentu Endruu Itonu koji je odmah prepoznao da je srce filma priča o dve potpuno suprotne ličnosti, a ne samo glamur i uzbuđenje sveta Formule 1. Tema filma *Trke života*, i vreme koje opisuje, privukli su pažnju Erika Felnera iz „Working Title Films“-a koji je od malena bio fasciniran trkama Formule 1, i Brajana Olivera iz „Cross Creek Pictures“-a koji je odlučio da finansira projekat i zaposlio izvršne producente Najdžela Sinklera i Gaja Ista iz „Exclusive Media“-e.

Strast, karakter i takmičarski duh glavnih likova uverili su dvostrukog dobitnika Oskara, Rona Hauarda, da režira *Trku života*: „Imao sam priliku da sarađujem s Peterom Morganom na filmu *Frost/Nixon* i kad mi je ispričao o neverovatnoj bitki Hanta i Laude, nisam mogao da odolim. Ti likovi su bili tako zanimljivi. Njihovo nadmetanje je bilo vrlo uzbuđljivo, agresivno, privlačno, emocionalno i na kraju pobedonosno – što su sve odlike odličnog filma. Ta sezona 1976. bila je veoma intenzivna. Svi su pričali o onome što se događa, ne samo oni koji su pratili taj sport.“

Filmskoj ekipi se pridružio i Hauardov dugogodišnji partner, dobitnik Oskara, producent Brajan Grejzer: „*Trka života* je slična filmovima koje sam producirao s Hauardom jer je reč o identitetima likova, o njihovoj psihi. *Trka života* nije samo priča o pobedi, već o tome kako su te osobe savladale svoje nedostatke kroz takmičenje. Njihove pobeđe su unutrašnje.“

Najbolji neprijatelji:

Potraga za Hantom i Laudom

Australijski glumac Kris Hemsvort je postao svetski poznat zahvaljujući ulogama u filmovima *Thor*, *The Avengers*, *The Cabin in the Woods* i *Snow White and the Huntsman*. Zahvaljujući svojoj svestranosti i harizmi bio je prirodan izbor za vozača Meklarena Hanta, kojeg Hauard opisuje kao „rok zvezdu na točkovima“.

„Džejms je bio poznat kao ženskaroš i po tome što je prikazivao duh sedamdesetih svojim slobodnim stilom života,“ rekao je Hauard. „Ali bio je i izrazito takmičarskog duha i zastupao je ideju da možete da postanete uspešni u nečemu, a da to ne postane posao, već profesija koja može da bude neki divlji oblik izražavanja vaše ličnosti. Krisova gluma uspeva sve to da prenese.“

Naravno, Hemsvort se nije samo pojavio na setu sa Hantovim plavim očima i njegovim držanjem, već je istražio sve o njemu. Privukla ga je njegova otvorenost, strast za životom i uživanje u onome što radi. Međutim, Hant je imao i mračnu stranu, bio je pun suprotnosti. Vozio je pun adrenalina i namerno bi dovodio sebe u stanje uzbuđenosti jer je verovao da tako bolje reaguje.

Niki Lauda je bio sasvim drugačiji, izjavio je Hauard: „Niki me podseća na astronaute koji su naučnici i tehnički obrazovani, ali imaju potrebu da se upuste u avanturu. Niki je na neki način predstavljao novu vrstu profesionalnog sportiste. Za njega je to bio posao, ali je takođe posedovao takmičarski duh.“

Kad je Lauda saznao ko će ga glumiti bio je zadovoljan. Na filmu ga je predstavljao Danijel Bril, talentovani nemački glumac španskog porekla koji se probio ulogom u filmu *Good Bye, Lenin!*, a pažnju međunarodne publike privukao u *Inglourious Basterds*. Bril je priznao da je osećao veliku odgovornost pri pomisli da će glumiti Nikija Laudu koji je živa legenda i još uvek aktivan komentator trka Formule 1.

Glumac je imao priliku da se lično upozna s Laudom, s kojim je uspeo da uspostavi dobar odnos i koji mu je mnogo pomogao, pruživši mu informacije koje su ga zanimale, pogotovo o nesreći koja mu je promenila život. Ispostavilo se da se vozač uopšte ne seća onoga što se dogodilo, što je fasciniralo glumca. Takođe ga je zanimalo njegov način govora i držanja koji je uspeo u potpunosti da prenese na velike ekrane.

Razlike između Laude i Hanta su bile vidljive i u njihovom pristupu vožnji, a i sami glumci su drugačije pristupili svojim ulogama, što je doprinelo takmičarskom duhu koji se vidi u filmu. Međutim, slagali su se od samog početka i njihova energija i predanost glumi rezultirala je odličnim scenama. Alaster Koldvel, vođa Hantovog tima i njegov glavni mehaničar 1976, služio je kao tehnički

savetnik tokom snimanja filma i rekao je: „Kris izgleda kao Džejms. Iste je građe, ima istu boju očiju i kose. Danijel je još bolji. Način na koji se drži i govori, njegova građa, sve je neverovatno autentično.“

Supermodeli i članovi tima:

Sporedni glumci

Nijedan čovek nije ostrvo i svako od talentovanih sporednih glumaca je doprineo kvalitetu glume ostalih. Svi su bili odlučni da prenesu suštinu likova koje su imali čast da glume.

Olivija Vajld, poznata po filmovima *TRON:Legacy* i *Drinking Buddies*, i seriji *House, M.D.*, igra Suzi Miler, poznatu manekenku koju Džejms oženi, a zatim zanemari. Prelepu Laudinu ženu predstavila je Aleksandra Marija Lara, poznata po svom radu u projektima *Control*, *Youth Without Youth*, *The Reader*. Dok je Suzi Miler bila deo džet seta, Marlina je bila Laudina žena i partnerka koja ga je uvek podržavala, i nakon nesreće koja ga unakazila.

Italijan Pjerfrančesko Favino, koji je glumio u filmovima *Angels & Demons* i *World War Z*, je dobio ulogu Laudinog suparnika u Ferariju, notornog švajcarskog vozača Kleja Regaconija. Kristijan Makej iz *Tinker Tailor Soldier's Spy* glumio je Lorda Hesketa koji je mnogo pomogao Hantu na početku njegove karijere. Aleksander Hesketa je bio Hantov vršnjak i veliki entuzijasta trka, i dok je imao novca finansirao je Hanta i njegovu karijeru.

Hantovog glavnog mehaničara kod Meklarena, Alastera Koldvela, glumio je Stiven Mangan, poznat po filmu *Billy Elliot*, a njegovog glavnog mehaničara kod Hesketa, Entonija „Bablsa“ Horslija, odglumio je Džulijan Rajnd-Tut iz britanske serije *Green Wing*. Ulogu Stirlinga Mosa, legendarnog vozača koji je postao analitičar i komentator trka Formule 1, preuzeo je Alister Petri.

U filmu takođe nastupaju Dejvid Kalder kao Luis Stenli, slikoviti predsednik „British Racing Motors“-a, Natali Dormer kao Džema, Hantova vrlo pažljiva medicinska sestra, kao i Kolin Stinton kao američki preduzetnik Tedi Majer.

Istorijska tačnost:

Dizajn i lokacije

Gotovo pola milijarde gledalaca prati trke Formule 1, koji se zovu „formula“ zbog niza FIA-inih pravila koja moraju da se poštuju. Formulu 1 je Berni Eklston pretvorio u posao vredan milijarde dolara koji je 1970-ih postigao dotad najveći komercijalni uspeh. Sezona Formule 1 sastoji se od niza trka poznatih kao Velike nagrade koje se održavaju na posebnim stazama i javnim putevima. Rezultati svake trke se boduju da bi se odredio svetski prvak između vozača i proizvođača bolida. Iako se

Formula 1 razvila u Evropi danas je popularna u celom svetu i trke se održavaju u Južnoj i Severnoj Americi, Aziji i Okeaniji.

Nikog neće iznenaditi činjenica da je za film o međunarodno popularnom filmu bilo potrebno mnogo raditi, istraživati i u potpunosti se posvetiti tome. Sve potrebne podatke je prikupila odana ekipa koju je inspirisala radna etika reditelja. Dizajner produkcije Mark Digby je znao da ga čeka pravi izazov – da smesti trkačke i ostale bolide i automobile u istorijski tačno okruženje: „Morali smo da sagradimo setove za 12 do 15 različitih trka, što je osim bolida uključivalo i različite karavane, ambulante, zone za mehaničare, znakove na različitim jezicima ako je bila reč o stazi u stranoj zemlji... jer nismo putovali svetom da bismo sve snimili.“

Snimalo se na engleskim stazama Brands Hatch, Donington Park, Caldwell Park, Snetterton, Blackbushe Airfield i na zloglasnoj nemačkoj stazi Nirburgring. Ekipi je bilo najteže da snima u Nemačkoj gde je Lauda doživeo strašnu nesreću.

Hauardu ovo nije bio prvi film o brzim kolima, jer je sredinom sedamdesetih glumio u niskobudžetnim komedijama o trkama automobila. Doduše, nije bio dobro upoznat sa samim sportom i miljeom Formule 1, ali je priznao da mu je *Trka života* jedan od najdražih i ujedno najlakših filmova za snimanje: „Morali smo da prevaziđemo mnoge izazove – od vremenskih uslova do odeće i setova za stvaranje duha sedamdesetih i istorijskih trka... Ali što se tiče glumaca, ovo je bio jedan od filmova koji sam najlakše snimio. Sve se složilo.“

Rekreiranje Zlatnog doba:

Automobili i kamere

Filmska ekipa je pre stvaranja sveta koji su želeli da prenesu na velike ekrane uradila opsežna istraživanja, pa su tehnički detalji i raznolikost scena neverovatni. Naravno, od samog početka bilo je jasno da bez dramatičnih i realističnih scena takmičenja *Trka života* neće preći ni startnu liniju. Nisu morali samo da predstave sve na realističan, već i novi način koji će privući pažnju gledalaca. Za to je bio zaslužan direktor fotografije Antoni Dod Mantl, dobitnik Oskara za *Slumdog Millionaire*: „Nikad u životu nisam koristio toliko kamera. Imali smo ih svugde: na bolidima, ispod bolida, na i ispod krovova bolida, kod izduvne cevi... Bio sam kao ljudi genije koji je terao svoju ekipu do granica izdržljivosti. Što je zapravo nalik samom sportu, zar ne? Naučio sam mnogo o starim F1 bolidima. Bili su to kovčezi na točkovima, nalik bombi ispod vaše zadnjice.“

Uprkos brizi za sigurnost koja je vladala na setu, producenti su se u potpunosti posvetili autentičnosti. Džim Hadžikosta je proveo godinu dana neprestano gledajući trke i razgovarajući s inženjerima, vlasnicima i vozačima F1 bolida iz sedamdesetih. Takođe je putovao po celoj Evropi da

bi pronašao modele automobila koji su im bili potrebni i koje su mogli da renoviraju, i uspeo je da zaposli mnogo bivših vozača uključujući i poznatog Johena Masa i stručnjaka Stjuarta Makrudena.

F1 bolidi se smatraju jednim od najbržih trkačkih automobila na svetu koji mogu da dostignu brzine do 360 km/h i imaju motore koji postižu 18.000 okretaja u minutu. Da bi stavili publiku u sedišta vozača, Hauard i Mantl su stavili kamere na kacige vozača, snimali su i njihove oči i uspeali su da uhvate odraze gledalaca na tribinama u zenici oka.

Hemsvort je bolje shvatio kakva je osoba bio Džejms Hant onda kad se uvukao u bolid da bi snimio nekoliko ključnih scena: „Uspete da shvatite koliku moć ti vozači imaju u svojim rukama. Zavezani ste nekoliko centimetara iznad zemlje u maloj čauri, pa i kovčegu, kao što piše u scenariju, i vozite se brzinom od 270 km na sat. Puni ste adrenalina, a istovremeno vrlo ranjivi. Nikad se nismo približili brzinama koje dožive profesionalni vozači, ali sam zaista shvatio zašto kažu da su se upravo na stazi osećali najbliže Bogu, da su jedino tada uspeali u potpunosti da dožive svaki trenutak.“

Danijel postaje Niki:

Protetika i šminka

Mark Kulijs, dobitnik Oskara, bio je zadužen za pretvaranje Danijela u Laudu nakon njegove strašne nesreće i zadobijenih opekotina i ožiljaka. Tako je dobro napravio potrebnu protetiku i šminku da se ništa ne primeti čak i kad se snima krupan plan – verujete da je Danijelovo lice zaista teško opečeno. Tim za šminku i protetiku je bio zadužen i za to da glumac liči na mladog vozača bez ožiljaka koji bio vrlo dobro poznat publici. Hamond je objasnio: „Danijel je morao da nosi veštačke zube, a iako fizički vrlo liči na Laudu, ima malo drugačiji oblik glave, pa nismo mogli samo da nalepimo Laudinu kosu na Danijelovu glavu. Uspeli smo, međutim, da pronađemo način na koji smo uravnotežili ostatak lica i oblik tela.“

Oblačenje u skladu s vremenom:

Guči, Ferađamo i Nomeks

Većina *Trke života* odvija se van događaja na stazi, pa su Hauard i njegov kostimograf Džuijan Dej želeli da dostojno predstave eru u koju je smešten film. Da bi to postigli, zatražili su pomoć dve modne kuće: Guči i Salvatore Ferađamo. Guči je obezbedio odeću za Hemsvorta i Vajldovu, a Ferađamo za Brila i Laru. Dej, poznat po svom radu na filmu *Nowhere Boy*, objasnio je: „Obratio sam se prvo Masimilijanu Gornetiju iz Ferađama, a zatim i Fridi Đanini iz Gučija – razgovarali smo o likovima i uz njihovu pomoć i stare kolekcije dizajnirao sam odeću za Hemsvorta i Brila. Guči je, recimo, više kitnjast i blistav, što odgovara Džejmsovom karakteru, a Ferađamo konzervativniji, na lep način, što odlično odgovara Nikiju.“

Stil sedamdesetih godina je šaren, slikovit i jedinstven i na trkačkim stazama i van njih, a odeljenje zaduženo za odeću je moralo da pazi i na istorijsku tačnost odevnih kombinacija. „Kad pogledate snimke iz 1976. godine koju smo najviše predstavili u filmu, i trkačka odela koje je nosio Niki, svugde ćete ugledati reklame,“ rekao je Dej. „To je zato što bi ga za jednu trku sponzorisala jedna firma, a za drugu neka druga firma, pa je stalno menjao odela. Zato smo ih napravili što jednostavnija, a što je Niki bio uspešniji to je na njima bilo sve više reklama i imena sponzora. Uradili smo isto za sve vozače, kao i za Džejmsa.“

Dej je uspeo da prenese na velike ekrane duh i modu sedamdesetih, i to bez klišeja. Koristio je mnogo čistih i jarkih boja na stazama, a prigušenije boje za spoljni svet, kao da se na sve gleda kroz dim cigarete, budući da se tada činilo da svi puše.

Kod F1 trka najvažnija je bila što veća sigurnost vozača. Originalna trkačka odela su bila veoma teška i imala su tri sloja Nomeksa i nezapaljivu postavu. Da bi postigao isti izgled Dej se obratio firmi OMP Racing koja proizvodi trkačka odela već trideset godina – i koja je sašila sva odela, rukavice i ostalu opremu u filmu.

Nisu se takmičili samo vozači, već i firme koje su ih finansirale. Dej je objasnio: „Tada su Ferari i Meklaren bili najbolji timovi, a Meklaren je uvek pazio na to kako će Ferarijev tim biti obučen ... i zatim bi kupio nove uniforme i patike za svaku trku.“ Dej je takođe pazio da se odeća razlikuje kod svake trke: na Fudžiju su gledaoci obučeni u tamne boje i imaju kišobrane, a u Brazilu plesačice sambe i mnoge devojke nose samo gornje delove bikinija, kratke pantalone i visoke pete. Dej je naglasio da nisu svi u to vreme nosili istu odeću ni stereotipne zvoncare, orijentalne šare i velike kragne. Trudio se da predstavi različitu odeću i stilove i da ne budu svi isto obučeni: „Kad imate 5000 statista želite da svako od njih izgleda kao pojedinac... a ne da su kao veliki blok ljudi koji izgledaju kao da su iz sedamdesetih.“

Zvukovi jedne decenije:

Muzika u filmu

Sarađujući na hitovima *The Da Vinci Code*, *Angels & Demons* i *Frost/Nixon*, Hauard i Hans Zimer, dobitnik Gremija, Zlatnog globusa i Oskara, još jednom su ujedinili snage na filmu *Trka života*. Zimer je komponovao 19 od 24 pesama za ovaj spektakularni film o svetu Formule 1 iz 1976. godine.

Pomoću pesama Dejvida Bouvija (Fame), Stiva Vinvuda (Gimme Some Lovin'), Dejva Edmundsa (I Hear You Knocking) i grupa „Mud“ (Dyna-Mite) i „Thin Lizzy“ (The Rocker), muzika filma *Trka života* podseća publiku na zvukove koji opisuju to doba, i objašnjava zašto je to bilo vreme revolucije i inovacija.

Balansirati jednostavne želje vozača s njihovim divljim, ali istovremeno kontrolisanim ponašanjem na stazi bio je pravi izazov za Hauarda i Zimera. Zimer je uspeo da uhvati duh sveta u kojem su Džejs i Niki živeli i takmičili se, bilo da je reč o intimnim trenucima u kojima se Džejs nalazi sam sa svojom ljubimicom – papigom, o scenama kad Niki prvi put svedoči Marleninim i Džejsovim ispadima, ili o vatrenom paklu u Nirburgringu koji je zauvek promenio Laudin život.

Veliki obožavalac Zimerovog rada bio je tokom produkcije i sam Niki Lauda: „Kad sam gledao film s kolegama iz Formule 1, shvatio sam da je Hans obavio odličan posao. Muzika me je jednostavno obuzela.“

O GLUMCIMA

Australijski glumac **KRIS HEMSVORT** (Džejs Hant) postao je jedan od najtraženijih glumaca u Holivudu. Nedavno je, u zvezdanoj postavi uz Roberta Dauni Džuniora, Samjuel L. Džeksona i Skarlet Johanson, glumio u trećem najisplativijem filmu svih vremena, u Marvelovim *The Avengers*. Igrao je i u *Snow White and the Huntsman*, sa Kristen Stjuart i Šarliz Teron koji je bio na prvom mestu na bioskopskim blagajnama. Šira publika ga je upoznala kao Marvelovog *Thora* u režiji Kenneta Brane. Videćemo ga i u nastavku franšize u *Thor: The Dark World*. Trenutno snima film Majkla Mana *Cyber* za „Legendary Pictures“. Ponovo će raditi s Ronom Huardom na filmu *In the Heart of the Sea* čije snimanje počinje ove jeseni. Sledeće godine snima *The Avengers: Age of Ultron*. Debi u Sjedinjenim Američkim Državama ostvario je ulogom nezamenljivog Džordža Kirka u *Star Trek Džej Džej Ejbramsa*. U njegova ostala ostvarenja se ubrajaju *The Cabin in the Woods*; rimejk Dena Bredlija *Red Dawn*, u kojem je preuzeo ulogu koju je u originalu tumačio Patrik Svejzi; *A Perfect Getaway*, uz Timotija Olifanta; i *Ca\$h*, sa Šonom Binom. Hemsvort je rođen i odrastao u Australiji i podržava udruženje - The Australian Childhood Foundation.

Od samog početka karijere **DANIJELE BRIL** (Niki Lauda) snimio je mnogo hvaljenih filmova i televizijskih projekata, dobijajući pohvale za talenat i svestranost. Uz nekoliko uzbudljivih projekata koji ga očekuju u narednih 12 meseci, uključujući dve jake uloge, učvršćuje se kao glumac vredan pažnje. Gledaćemo ga u *The Fifth Estate* Bila Kondona, gde tumači ulogu Danijela Domšajt-Berga, kolegu i prijatelja osnivača „Wikiliksa“ Džulijana Asanžea, kojeg glumi Benedikt Kamberbač. Prema romanu istog imena Domšajt-Berga, film prati prijateljstvo dva muškarca i kraj istog, nakon što njihova Internet stranica napravi svetsko probijanje i donese svojim tvorcima trenutnu slavu ali i postepeno otrežnjenje. Film će biti objavljen u SAD-u 18. oktobra. U novembru ćemo ga gledati u trileru *A Most Wanted Man*, Antona Korbijina sa Rejčel Mekadams, Robin Rajt i Filipom Simorom Hofmanom. Ima i glavnu ulogu mladog novinara Sebastijana Zilnera u filmu *Ich und Kaminski* Volfganga Bekera. Internacionalnoj publici je najpoznatiji po ulozi nemačkog ratnog heroja Fredrika Zolera u filmu Kventina Tarantina *Inglourious Basterds*, s Bredom Pitom i Kristofom Volcom. Film je bio nominovan za osam nagrada Oskar 2010. godine. Bril u Evropi važi za uspešnog glumca.

Godine 2003, odigrao je ulogu Aleksandera Knera u nemačkoj tragikomediji *Goodbye Lenin!* koja se odvija 1989. u Istočnoj Nemačkoj. Bril je srceparajuće odigrao ulogu mladog čoveka koji protestuje protiv režima dok očajnički pokušava da zaštiti svoju krhku majku od istine. Za tu ulogu je 2003. osvojio European Film Award i German Film Award za glumca godine. Njegove ostale uloge uključuju *The White Sound*; *Ladies in Lavender*, u kojem je prvi put glumio na engleskom jeziku, uz Džudi Denč i Megi Smit; *All Together*, sa Džejn Fondom i Džeraldin Čaplin; *Love in Thoughts*, za koji je nagrađen European Film Awards' nagrada publike za najboljeg glumca; *The Educators*, gde je bio nominovan za najboljeg glumca na European Film Awards 2004. godine; *Joyeux Noel*, *Salvador Puig Antich*, *The Bourne Ultimatum*, *The Countess*, i *In Tranzit*, s Džonom Malkovičem. Bril tečno govori nemački, engleski, španski i francuski jezik.

Glumica i aktivistkinja **OLIVIJA VAJLD** (Suzi Miler) je renesansna žena modernog doba. Bez napora prelazi sa platna koje deli s poznatim glumcima na rad uz predane lekare i učitelje u izbegličkim logorima Haitija. Uz Džejka Džonsona gledaćemo je u komediji *Drinking Buddies* Džoa Svanberga. Film istražuje šta se događa kada se privatan život sudari sa prijateljstvom na poslu. *Drinking Buddies* je otkupio „Magnolia Pictures“ nakon što je prikazan na SXSW Film Festivalu 2013. godine gde je prikupio pozitivne recenzije eklektičnog miksa kritičara. U novembru ćemo je gledati u romantičnoj komediji *Her* Spajka Džonzija za „Warner Bros. Pictures“. To je priča o usamljenom čoveku koji se zaljubljuje u glas svog kompjutera. Dok scenario i režiju potpisuje Džonzi, glumačku postavu čine Joakim Finiks, Ejmi Adams, Runi Mara i Skarlet Johanson. Nedavno je završila snimanje horor trilera *Reawakeing*. U režiji Dejvida Gelba, uz filmskog partnera Marka Diplasa, radnja filma se vrti oko tima naučnika koji otkriju kako da ožive mrtve, ali ubrzo otkrivaju mračne posledice svojih postupaka. Isto tako, završila je snimanje filma na lokacijama u Rimu, *Third Person* u režiji Pola Hagisa, uz glumačku ekipu koju čine Lijam Nison, Mila Kunis, Džejms Franko, i Adrijen Brodi. U ovoj drami o vezama, u kojoj se prepliću tri priče, Vajldova igra spisateljicu. 2012. je snimila film *Better Living Through Chemistry* sa Semom Rokvelom i Mišel Monahan. U nezavisnom filmu *The Longest Week*, ponovo je sarađivala s Džejsonom Bejtmanom. Njene ostale uloge uključuju one u filmovima *The Incredible Burt Wonderstone*, *People Like Us*, *The Words*, *Butter*, *Cowboys & Aliens*, *The Change-Up*, te *TRON: Legacy*. U leto 2011. režirala je i napisala svoj prvi kratki film *Free Hugs* za časopis „Glamur“ koji je bio pohvaljen na više filmskih festivala u SAD-u. Budući da dolazi iz porodice nagrađivanih novinara i filmskih radnika, Vajldova se okušala i na području dokumentarnog filma. U *The Rider and The Storm* bila je izvršni producent, a 2013. film se našao u konkurenciji na Tribeca Film Festivalu. Taj kratki dokumentarac prati Timija Brenana, fizičkog radnika koji

pronalazi bekstvo od gradskog života u surfovanju. Ali kada superoluja „Sendi“ uništi njegov dom, Timi izgubi sve, uključujući i dasku za surfovanje. Danima kopa po ruševinama svoje kuće pokušavajući da pronađe izgubljene stvari, a onda otkriva dobrotu stranca i ponovo pronalazi utehu u okeanu. Kao izvršni producent radila je i na kratkom filmu *Sun City Picture House* koji prati zajednicu na Haitiju koja želi da sagradi bioskop nakon strašnog zemljotresa 2010. Film je debitovao na Tribeca Film Festivalu, i osvojio nagradu publike na Maui Film Festivalu. Isto tako, učestvovala je i u dokumentarnoj seriji *Half the Sky* inspirisanoj istoimenom knjigom Nikolasa Kristofa i Šeril VuDan. Seriju je pratilo više od pet miliona gledalaca i pobrala je odlične kritike. U seriji, Vajldova saznaje za zlostavljanja protiv kojeg se bore devojke u Najrobiju, Keniji, a koje uključuje dečju prostituciju i genitalno sakaćenje. Da bi postale finansijski nezavisne i oslobodile se tlačenja, osnovale su “selo za žene” i osmislile organizaciju koja pomaže ženama da nauče kako da zarade novac trgovanjem i tako se prehrane. Vajldova je učestvovala i u nekim televizijskim projektima kao što su *House M.D.*, *The Black Donnellys*, *Skin*, *The O.C.* . Na pozorišnim daskama je igrala glavnu ulogu u off-Brodvejskoj produkciji *Beauty on the Vine*. Vajldova je članica upravnog odbora Artists for Peace and Justice i ACLU-a južne Kalifornije.

ALEKSANDRA MARIJA LARA (Marlena Lauda) je rumunsko-nemačka glumica najpoznatija po ulozi u drami nominovanoj za Oskara *Downfall* (2004), i filmu Fransisa Forda Kopole *Youth Without Youth* (2007). Lara je rođena u Bukureštu kao jedino dete rumunskog glumca Valentina Plătăreanu. Kada je imala četiri godine, njena porodica se preselila u Zapadnu Nemačku da bi pobegla od Čaušeskovog režima u komunističkoj Rumuniji. Iako su prvobitno planirali da odu u Kanadu, smestili su se u Frajburg, u Baden-Virtembergu, pre nego što su se preselili u Berlin. Nakon završetka gimnazije u Berlinu '97, Lara studira glumu pod mentorstvom svoga oca, suosnivača Theaterwerkstatt Charlottenburg. Već u šesnaestoj godini igrala je glavne uloge u raznim televizijskim dramama. 2008. je imala sporednu ulogu u nemačkoj produkciji *The Baader Meinhof Complex* i *Hinter Kaifeck*, s Benom Firmanom. Iste godine je snimila još nekoliko filmova i bila članica žirija za dugometražni film na filmskom festivalu u Kanu. Slede nekoliko internacionalnih filmova kao što su *Control*, *Miracle in St. Anna*, *The Reader*, *The Company* i *The City of Your Final Destination*. Krajem 2009. igra u *Quartier lointain* i u romantičnoj drami *City of Life*. 2012. je dobila priznanje francuskog ministarstva kulture Chevalier des Arts et des Lettres za doprinos filmskoj umetnosti. Za ulogu u *Downfall* dobila je nagradu Golden Camera za najbolju nemačku glumicu. Za ulogu u *The Fisherman and His Wife*, 2006. osvaja nagradu za najbolju glumicu na Milan International Film Festival. Lara trenutno živi u Berlinu sa svojim partnerom, glumcem Semom Rajlijem.

Fleksibilan i svestran glumac, voljen i od filmske i televizijske publike, **PJERFRANČESKO FAVINO** (Klej Regaconi), u 2012. godini, osvojio je nagradu David di Donatello za najboljeg sporednog glumca, kao i nagradu Golden Pegasus za najboljeg glumca u filmu *Piazza Fontana: The Italian Conspiracy*, Marka Tulija Đordana. Za ulogu u *Come Undone* nominovan je za italijanski Zlatni Globus. Sjajan kako u dramskim tako i u komičnim ulogama, i cenjen od žanrovskih reditelja i velikih autora, Favino pripada uskom krugu italijanskih glumaca koji su osim domaćeg terena uspeli da osvoje i onaj inostrani, zahvaljujući nekolicini holivudskih filmova koje je snimio. U te filmove spadaju *Night at the Museum*, *The Chronicles of Narnia: Prince Caspian*, *Miracle at St. Anna*, i *World War Z* uz Breda Pita. Favino, koji je diplomirao na Silvio d'Amico National Academy of Dramatic Arts, osvojio je kritiku i publiku ulogama u filmovima *The Last Kiss* i *El Alamein–The Line of Fire*, a za potonji je bio nominovan u kategoriji najboljeg sporednog glumca na nagradama David di Donatello Awards 2003. godine. 2004. je glumio u *The Keys to the House* koji se takmičio na 61. Filmskom festivalu u Veneciji. Sarađivao je sa mnogim uglednim italijanskim rediteljima poput Đuzepea Tornatorea, Ferzana Ozpeteka i Silvija Soldinija. Neki od filmova koje je snimio su *Kiss Me Again*, *The Entrepreneur*, *A.C.A.B.: All Cops are Bastards*, i *A Flat for Three*. Favino je jedan od vodećih glumaca nove generacije koji menjaju italijanski sistem statusa zvezde. Bio je predsednik žirija za nagradu Orizzonti Venice na 69. Filmskom festivalu u Veneciji, i član internacionalnog žirija na Marrakech International Film Festival, 2012. godine.

O FILMSKOJ EKIPI

Oskarom nagrađeni reditelj **RON HAUARD** (reditelj/producent) jedan je od najpopularnijih reditelja svoje generacije. Stvorio je neke od najpoznatijih holivudskih filmova poput *A Beautiful Mind*, *Apollo 13*, *Parenthood* i *Splash*. Režirao je i producirao *Cinderella Man* s Oskarovcem Raselom Krouom, sa kojim je prethodno sarađivao na filmu *A Beautiful Mind* za kojeg je pak Hauard osvojio Oskara za najboljeg reditelja, a film je dobio istu nagradu i za najbolji film, scenario i najbolju sporednu glumicu. Film je osvojio i četiri Zlatna Globusa uključujući onog za najbolji film u kategoriji drame. Osim toga, Hauard je osvojio Outstanding Directorial Achievement za igrani film američkog ceha reditelja (DGA). Hauard i producent Brajan Grejzer osvojili su i prvu godišnju Awareness Award od National Mental Health Awareness Campaign za rad na filmu. Hauard je odavno poznat kao vrstan reditelj. Još 1995. je osvojio svoju prvu nagradu za Outstanding Directorial Achievement za igrani film od DGA, za *Apollo 13*. Ova drama snimljena prema istinitoj priči dobila je devet nominacija za Oskara i osvojila one za montažu i zvuk. Mnogi od njegovih filmova bili su nominovani za tu prestižnu nagradu uključujući *Backdraft*, *Parenthood* i *Cocoon*, a poslednji je osvojio čak dva. Muzej pokretne slike odao mu je počast u decembru 2005, a American Cinema Editors u februaru 2006. U januaru 2009, američki ceh producenata (PGA) nagradio je Hauarda i njegovog kreativnog

partnera Brajana Grejzera nagradom Milestone. U novembru 2009., Tisch School of Arts nagradio ga je nagradom Big Apple, a u maju 2010. dobio je Silver Hugo za dostignuće u karijeri na internacionalnom filmskom festivalu u Čikagu. U martu 2013. Hauard je primljen u The Academy of Television Arts & Sciences Hall of Fame. Trenutno radi na filmu o muzičkom festivalu Made in America sa Džej Zijem, i na drami *The Good Lie* sa Ris Viderspun u glavnoj ulozi. Film se zasniva na istinitoj priči o izgubljenim dečacima u Sudanu. *In the Heart of the Sea*, trenutno je u preprodukciji, a uloga u filmu pripala je Krisu Hemsvortu. Režirao je i producirao filmsku adaptaciju hvaljene drame *Frost/Nixon* Pitera Morgana. Film je bio nominovan za pet Oskara uključujući onaj za najbolji film, kao i za nagradu Darryl F. Zanuck za producenta godine, od strane PGA. Hauardov portfolio uključuje neke od najpopularnijih filmova u proteklih 20 godina. 1991. je snimio hvaljenu dramu *Backdraft* s Robertom de Nirom, Kurtom Raselom i Vilijamom Boldvinom. Usledio je istorijski ep *Far and Away* sa Tomom Kruzom i Nikol Kidman. Kasnije je režirao triler *Ransom* s Melom Gibsonom, Rene Ruso, Garijem Sinizom i Delrojem Lindom. Sarađivao je s Tomom Henksom, Kevinom Bejkonom, Edom Harisom, Bilom Pakstonom, Garijem Sinizom i Ketlin Kvinlan na filmu *Apollo 13*, koji je ponovo objavljen u IMAX formatu. Neki od Hauardovih ostalih filmova su *The Dilemma*, *How the Grinch Stole Christmas*, *Willow*, *The Missing*. Kao izvršni producent radio je mnoge nagrađivane filmove i televizijske projekte poput *From the Earth to the Moon* i *Arrested Development*. Rediteljski debi ostvario je 1977. komedijom *Grand Theft Auto*. Karijeru je započeo kao glumac, a pojavio se u filmovima *The Journey*, *The Music Man*, kao i televizijskim serijama *The Andy Griffith Show* i *Happy Days*. Odlične kritike je dobio za *American Graffiti* i *The Shootist*. S dugogodišnjim partnerom producentom Brajanom Grejzerom prvi put je sarađivao na hit komedijama *Night Shift* i *Splash*. Ovaj tandem je 1986. osnovao Imagine Entertainment da bi radili nezavisne igrane filmove.

PITER MORGAN (scenarista/producent) je internacionalno nagrađivani pisac za pozorište i film. Uz nominacije za Oskara, Zlatni Globus, kao i BAFTA nagradu za *The Queen* Stivena Frirsa i *Frost/Nixon* Rona Hauarda, Morgan je osvojio mnoge druge međunarodne nagrade. Njegova najnovija drama *The Audience*, u kojoj je glumila Helen Miren, bila je hit na Vest Endu i dobila pet nominacija za nagradu Olivier 2013. Pre nego što je postala hvaljen i Oskarom nagrađen film istog imena, njegova prethodna drama *Frost/Nixon*, bila je nominovana za nagrade Olivier i Tony. Pisao je i za filmove *The Last King of Scotland*, *The Damned United* i *Hereafter* Klinta Istvuda. Trenutno radi na biografskom filmu o Hjuu Hefneru *Playboy*, i na televizijskom filmu *Christopher Jefferies*. Radio je i na televizijskim projektima *The Deal*, *The Special Relationship*, koji čini prvi deo trilogije o Toniju Bleru, i *Longford*.